

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 20

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies... Espero, espero...

El president

No cal que esperi, senyor Vendrell, vagi fent, vagi fent.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyor president de la Generalitat... Senyor Carod, vostè no s'actualitza. En el discurs que ha fet el candidat, presentat per la Moció de censura, no farà servir... Aquest dematí, quan es parlava del tema de l'Estatut, a mi em sembla haver sentit que es podien millorar les competències, i que fins i tot es podrien, això que en diem blindar, sempre que es faci jurídicament bé i que doni seguretat jurídica, m'ha semblat sentir. I a mi m'ha semblat sentir que es podia anar molt més enllà, i que estàvem posats i disposats a treballar-hi. Repliquem el que diem, que hi ha molt a replicar si de cas, però no repliquem allò que no diem. I no ens facin dir, si us plau, allò que no diem.

Dit això, començaré la meva intervenció.

Abans que no me'n descuidi, perquè un ja de vegades s'equivoca, i per tal de no guanyar titulars de diaris demà, senyor candidat, pot comptar amb el suport del Grup Popular (*Remor de veus.*) No, és que si no prenia...

Senyor Carod, vostè... Ara va en una altra línia, no pateixi. Vostè ha citat el cantant, amb el «No és això, companys, no és això.» També diu: «Potser cal ser valents altre cop.» I

això em sembla que és el que, provocat per nosaltres, hem intentat fer avui, i espero que continuem fent avui en aquest Ple. Sí, aquest Ple...

Fitxer 21

... Aquest Ple, a través de l'instrument de la moció de censura, perquè parléssim, el va sol·licitar el Partit Popular de Catalunya. Nosaltres vam voler venir al parc de la Ciutadella, i no al passeig Lluís Companys, a parlar de tot això. I ens sembla que fins a aquell moment, en valoració global, jo no diria que ha estat positiu, però almenys s'ha obert un camí. I almenys hem començat a parlar d'algunes coses amb una certa claredat. I s'ha començat, com deia aquest dematí, a *parlamentaritzar* la vida política. I s'ha començat a parlar sense por. I fins i tot, gairebé tots els partits de la cambra estem disposats a acceptar que a Catalunya no hi han oasis. Gairebé tots, ja hem fet un pas important.

I em sembla que això ha estat positiu. I dic «ha estat»..., queda una intervenció i, per tant, ara és com jugar a Aramis Fuster, no?, pensar, doncs, si continuarà estant-hi o no continuarà estant-hi, continuarà sent o no continuarà sent, però un pot estar convençut que sí. I crec que això ha estat molt positiu. I el que volíem amb aquest Ple, a través de l'instrument de la moció de censura, era precisament el que hem fet, el que hem començat a fer i el que, no ens equivoquem –i el que, no ens equivoquem– hem de continuar fent.

Jo, evidentment, no faré un debat amb el candidat. Només faré les nostres valoracions i les nostres apreciacions. I crec que tampoc tinc per què allargar-m'hi innecessàriament. Sí que, senyor Iceta, no em puc estar –no em puc estar– de fer-li dues consideracions, amb tot el risc que vostè després, per al·lusions, repliqui. De tant en tant s'ha de ser lògic. I tots ens alegrem de certes actituds que té avui en la política catalana el Partit Popular. I tots diem que això ajuda a tots i que és més bo que tots junts avancem cap a un camí. I quan es diu que el Partit Popular està a la Ponència de l'Estatut, a tots ens sembla molt bé, perquè ens sembla que així pot arribar millor a port, amb més realisme i

amb un treball conjunt de tots. Tots ho veiem positiu. Doncs, miri, senyor Iceta, si no féssim tot això, no tindríem problemes a Lleida. Per tant, els arguments, fem-los servir sempre bé, o no els fem servir mai. Oi que ens entenem?

I escolti'm, la segona cosa. Nosaltres, és veritat que vam donar..., o vam donar gens de suport, no vam donar suport a moltes comissions d'investigació. L'única a què li vam donar suport es va convertir en un cafè d'investigació, perquè va durar dues hores. I, per tant, ens alegrem molt de no haver donat suport a les altres, perquè si haguéssim pres nou cafès, estaríem tots més excitats del que estem, senyor Iceta. Ni a nosaltres, ni als que governaven, ni a vostès..., i aquest és també l'oasi que hem de trencar. Però que hem de fer al debat? Només era [#] una espècie de divertiment, però per deixar clar algunes coses, de totes maneres, de totes maneres.

Dit això, creiem que s'ha de continuar treballant molt en aquesta línia, i creiem que més val deixar l'oasi, i ja que el senyor Carod citava el poeta..., el cantant, perdó, ho torno a citar: «Potser cal ser valents altre cop.»

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.